

БЛАГОВѢСТНИК

РОЧНИК XII.
РІК 1932.

ЮЛІЙ
ЧИСЛО 7.

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО,
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДѢ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Всѣмъ любителямъ Пресв. Сердця
Христового до вѣдома:

Дня 8 юлія (25 юнія ст. ст.) с. р. припадає

**ПРАЗДНИКЪ
ПРЕСВ. СЕРДЦЯ
Г. Н. ИСУСА ХРИСТА.**

Въ сей день великий Отпустъ въ церкви Оо.
Василіянъ въ Ужгородѣ.

Нѣ одень правдивый почитатель Божественного
Сердця не залишить въ той день приступити до св.
Причастія, чтобы вынагородити Евхаристійному Спа-
сителеви за неблагодарность другихъ.

Порядокъ Свята слѣдующій:

Въ Четверь по полудни о год. $\frac{1}{2}6$ Вел. Вечерня,
Молебенъ изъ выложеніемъ Пресв. Тайнъ, **Проповѣдь**
(руська) и **Умоленіе** Пресв. Евхаристіи (супликація).
Отъ 4. по пол. зачнутъся св. Сповѣди.

Въ Пятницю рано о 6. год. **Утреня**. О 7. год.
Служба Божа читана изъ выложеніемъ Пресв. Евха-
ристій вонка. О 8. **Проповѣдь** (мадярська). О $\frac{1}{2}10$ тор-
жественна св. **Литургія** изъ выложеніемъ Пресв. Ев-
харистіи, по Евангеліи **Проповѣдь** (руська); по Службѣ
Божої **Обходъ** изъ Найсв. Тайнами, **Мированіе**.

*Прийтъ на сей праздникъ зъ своими родина-
ми, процесіями, и заохочуйте до того и другихъ!*

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, администрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяца

Вѣдѣчатель. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяца

Пресвяте Серце Ісусове и грѣшники.

Станьмо гадкою пôдъ хрестомъ на Голгофѣ. Христосъ середъ тяжкихъ мукъ на хрестѣ вôддавъ духа свого въ руки Отця Небеснаго. Словнилося спасеня роду людскому.

Та на т ôмъ не осталася любовь Христова до насъ. Ще по смерти позволивъ отворити Свое Серце копiemъ, абы тымъ — якъ повѣдаe св. Вернардъ показати намъ, якъ нась любить.

Придивѣмъ же ся любви Його Серця до грѣшниковъ.

Говорили колись фарисеи о Іисусѣ и закидали Йому, що пристає зъ грѣшниками. Не знали Серця Його! Такъ, зъ грѣшниками пристававъ, грѣшникамъ оказувавъ свою любовь,

абы тымъ притягнути ихъ до Бога. Вонъ же й того прийшовъ, абы знайти що загубилося, абы спасти, що черезъ грѣхъ вôдало було вôдъ Бога. Серце Його не

люде зачали одушевлено кричати: „Нехай жиє св. Теренъ! Нехай жиє Христосъ Царь!“ и торжественне „Тебе Бога хвалимъ“.

Опосля епископъ взявъ св. теренъ давъ нимъ благословеня зображеніемъ людямъ. На конецъ положивъ його знову на свое мѣсто. Решта дня була переповнена щельно церковь, вечеромъ бувъ освѣтлений городъ. Про се чудо списали урядовый документъ, а всѣ присутнѣ свѣдки подписали його. Отже ще и теперь творяться чуда въ католицкїй Церкви!

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Поступъ схизматиковъ.

(Продовження).

Лютило се схизматиковъ, що зединеня шириться. Хотѣли позбутися Рутського и молодыхъ Василіянъ, що теперь зединеня ширили и поддержували. Передчували вони, що се борцъ за Апостолький престолъ. Ужили отже до знищеня унії пôдступу. Заколотъ любить пôдступъ и нимъ радо послугується. Абы зробити заговоръ потребували на се спритныхъ людей. На се погане дѣло дали помочь особисту архимандритъ Сѣнчило и протоєрей виленський, Вартоломей Защинський. Оба вони були приневолені ѿтъкати передъ властями изза негôдного свого житя. Зъ плачемъ кинулися до нôгъ митрополита Потія и просили прощення. Митрополитъ думаючи, що збстануть ревными католиками простили имъ. Зъ початку оказовали ревність, проте одинъ зъ нихъ назначений збставъ архимандритою а другий протоєреемъ. За сю ласку вôддячилися такъ, що стали на чолѣ заговору.

На тайнїй радѣ постановили схизматики за всяку цѣну позбутися Рутського, молодыхъ монаховъ розбгнати, а Йосафата, що мавъ славу святости, перетягнути на свою сторону.

Въ маю р. 1608 архимандритъ выславъ Рутського за якоюсь великою орудкою десь двайцять миль вôдь Вильна. Заледвы Рутський виїхавъ, Сѣнчило позвавъ до себе Йосафата. Тутъ вже находилися протоєрей и інші схизматики. Зачали розмову. „Ходить тутъ“, казали вони „про спасеня нашої руської Церкви, обряду, языка, на якѣ настає митрополитъ, хотячи всѣхъ перевести на латинську вѣру. Гляди на плачъ и страданя твоєї руської Церкви, прийди съ зъ помочю. Стародавнє православя є въ небезпецѣ, якъ прилучишися до насъ зможемо боронитися“. На се Йосафатъ смирно

вѣдповѣвъ: „Моя помочь для васъ не на много придастъся, бо отець Рутський проти васъ повстане та знищить вашъ намѣры“. — „Нема чого лякатися“, кликали схизматики, „якъ лише ты зъ нами буделъ, то мы вже маємо способъ Рутського позбутися на завсѣды эъ Вильна“. Та нѣчого не помогли, нѣ просьбы, нѣ обѣтницѣ, Йосафатъ ставъ непохитный. Сѣнчило знеохоченый тымъ вдаривъ Йосафата въ лицѣ. Знѣсь сю зневагу Йосафатъ спокойно, не говоривъ про се никому лише въ три роки потомъ Рутському.

Одного дня знову приклікавъ Сѣнчило Йосафата, вѣздающи на свой фольварокъ, приказавъ, щобы всѣхъ монаховъ выславъ до Рутського яко ихъ учителя. Думавъ, що якъ не стане товаришовъ, легко наклонить Йосафата до схизмы, кромъ того на ихъ мѣсце мавъ вже схизматицькихъ кандидатовъ, що мали заняти мѣсце по вѣдѣздѣ монаховъ. Та Йосафатъ въ той справѣ порадився о. Фабриція. Сей зрозумѣвши о що ходить, выславъ посланця зъ листомъ до Рутського, щобы негайно вергавъ, бо кожда проволока може шкодити справѣ зединеня.

Рутський доставши повѣдомленя, сейчасъ пускається въ дорогу. Въ дорозѣ дѣставъ наглого нападу пропасницѣ и эъ великою бѣдою доѣхавъ до Вильна. Побачивши вежъ Вильна почавъ спѣвати слабымъ голосомъ: „Тебе Бога Хвалимъ;“ а ще не доѣхавши до брамъ города вже за ласкою Божою лишила його пропасниця.

Вечеромъ вернувъ Сѣнчило до монастыря певный, що Йосафатъ сповнивъ наказъ. Але на здивованя знайшовъ вже Рутського дома. Се перехрестило його пляны.

Занедовго потомъ Сѣнчило выступивъ отверто проти митрополита и зединеня, та провадивъ зъ нимъ борбу.

Та на томъ не конець. Вони конче хотѣли Йосафата позискати для схизмы. Приклікавъ його отже одинъ зъ мѣщановъ до себе неначе въ справѣ важноѣ орудки. Якъ Йосафатъ прийшовъ, упали йому до нôгъ та просили його, щобы приставъ до нихъ. Почали цѣлувати його ноги та повторяли свою просьбу. Йосафатъ на те коротко сказавъ, що се належить до митрополита рѣшати и Рутського. Бачучи що нѣчого не вѣдѣютъ, для того одинъ зъ нихъ станувъ коло дверей а другъ приступивши до Йосафата казали, що убить його, якъ не згодиться на ихъ предложения. Йосафатъ вѣдповѣвъ, що таку важну справу мусить передумати на самотѣ, та обѣцявъ имъ дати вѣдповѣдь на другий день. Згодилися на се мѣщани и пустили Йосафата.

Коли Йосафатъ вернувъ до монастыря першѣ його слова були:

„Вертаю зъ пекла, чувъ я слова чорта, що мене намовлявъ до вѣдступства вѣдъ моє вѣры“. На другий день видячи, що Йосафатъ не прийшовъ, написали йому листъ, а вонъ имъ вѣдповѣвъ: „Обѣцявъ я вамъ, порадитися Господа Бога и такъ зробивъ. Господь вѣдповѣвъ менѣ: „Помыслиша совѣты, ихже не возмогутъ составити“ (Пс. 20. 12.), мене же убезпечивъ тими словами: „Елей же грѣшнаго да не намастить главы моєя“ (Пс. 140. 5.); тому оставайте въ спокою.

Написали схизматики ще другий листъ до Йосафата повный грозьбъ въ разѣ вѣдмовы, але Йосафатъ нѣчого имъ бѣльше не вѣдписувавъ. Удався до церкви на молитву и просивъ Господа Бога о помочь. Подчасъ сеѧ молитвы учувъ голосъ зъ неба: „Блаженъ мужъ, иже не идетъ на совѣтъ нечестивыхъ“. (Пс. 1. 1.) Ще много противенствъ зазнавъ Йосафатъ вѣдъ схизматиковъ, якъ познѣйше побачимо. Вонъ молився, щобы Богъ просвѣтивъ його заблудшихъ братовъ, та привернувъ ихъ до своеї вѣвчарнѣ.

(Продовження слѣдує.)

Пояснення молитви передъ св. Причастіемъ.

Нема, спасеня, нема житя вѣчного безъ вѣры, бо самъ Иисусъ Христосъ каже: „иже не иметь вѣры, осужденъ будетъ“. Тожь приступаючи до хлѣба животного, желаючи насытити душу „браниномъ (стравою) негиблющими“, мы повиннѣ мати передовсѣмъ вѣру. Тую вѣру хоче Церковь въ душѣ нашої розбудити, кажучи говорити за священникомъ, що „вѣрую Господи и исповѣдую, яко (що) Ты еси воистину, (по правдѣ) Христосъ“, т. е. Мессія Спаситель свѣта. Вѣру жеtotу исповѣдуємо, бо Вонъ прийшовъ власне для того, на тоє „вѣ мѣръ“, на свѣтъ, щобы спасти грѣшныхъ всѣхъ, отже и кожного зъ насъ, бо и мы не такъ радо беремося за добрѣ дѣла, а кождый перший буває до грѣха, отже и межи грѣшними есть первый.

Якъ Христосъ на Тайнѣ Вечери самъ Себе давъ споживати, такъ и въ св. Евхаристії намъ подається, отже причастіє то вечеря тайная, котроѣ щобысьмо сталися причастниками, то есть щобысьмо въ ней получили благодати тайної вечерї, просимо Бога, щобы нась принялъ за причастниковъ.

Не все такъ вѣрили въ правдивого Бога якъ теперь, а єще менше въ Христа, противно ругалися зъ христіянъ и высмѣвали ихъ вѣру. Тому то Церковь закаizuvala говорити передъ тими ворогами

о св. Евхаристії, щоби богохульно не висмѣяли то є найбільшої святості. Зъ то є причини передъ причастіемъ кождый обѣцявъ, що о той святыни ворогамъ Христовимъ не повѣсть. Тому и мы тими словами обѣцяємо, що нѣ словами нашими нѣ дѣлами нашими то є тайны не выставимо на смѣхъ передъ ворогами Його.

Но кормъ той лишь тогда буде спасительный, коли вѣру нашу оказувати будемо въ житю, то єсть жити такъ, якъ наша вѣра учитъ. Хто такъ не живе, той предає (зраджує) Христа, отже причащаючися обѣцяємо, що не продамо Христа любзаніемъ (поцѣлуємъ) подобно якъ Юда предатель, а покаемося якъ розбйникъ, що по правой руцѣ Христа бувъ розпятий, и помоливши до Христа: „помяни мя Господи, егда (коли) приидеши въ царствіи Твоемъ“, одержавъ обѣтницю: „днесъ со мною будеши въ раї“. Слова тотъ звертаємо до Иисуса Христа, яко Господа, Владыки и Святого.

Въ кїнди просимо Господа, щоби причастіє не послужило намъ на осуджене або на кару вѣчну, а до живота вѣчного. Вѣрмо въ Христа Спаса, будьмо першими не до грѣха, а до добра, не посортомляймо своєї вѣры передъ ворогами, не зраджуймо Христа живемъ, а каймося якъ розбйникъ на крестѣ, то причастіє певно принесе намъ жизнь вѣчну.

Що робить Тереса Найманъ?

Недавно нашѣ щоденники наростили много шуму о томъ, що Тереса Найманъ подорожує нарокомъ проти заборони властей духовнихъ. Та зъ сего можна тольки здоровенно засмѣятися. Тереса не є особа духовна, отже має свободу подорожувати якъ и іншੇ люди.

Тереса Найманъ була въ септембрѣ 1931 р. у Спирѣ, щоби присутствувати на св. хрещеню якоїсь жидовки, що за є є наверненя вже довго молилася та много вытерпѣла. Тереса була такожъ хрестною матерю для одного зъ Ротшильдовъ, що приготовляється до стану священичого въ Айхштеттѣ. О той поїздцѣ до Спирї бувъ звѣдомленїй Ординаріятъ въ Регенебурзѣ. Тереса въ Спирѣ була гостемъ тамошнього епископа. Ось такъ вѣдомости подає про сей побутъ часопись: „Христіянський Паломникъ“.

Тереса Найманъ прибула до Спирї дня 13 септембра 1931 р. въ товариствѣ своїхъ сестри, Дра Мута и священика Набева. Того самого дня мала Тереса видѣння. Бачила вона обрядъ наданя Преч.

Дѣвѣ Маріѣ имя „Марія“ При съмъ обрядѣ були присутнѣ родичѣ Пречистоѣ Дѣвы Йоакимъ и Анна. Такожъ ще присутствовали три старозавѣтнѣ священики.

Священики вѣдправляли набоженства и спѣвали. Одинъ зѣ священиковъ спалювавъ на вѣвтари волоса вѣдстрижене на трьохъ мѣсцяхъ зѣ головы дѣтины. На кѣнецъ намастивъ всѣ змысли, пѣднѣсь дѣтину та заспѣвавъ торжественну пѣсню. Тереса мала бажаня взяти дѣтину на руки.

Въ недѣлю 13. септембра була Тереса на набоженствѣ въ катедрѣ. По полуднѣ оглядала катедру въ товариствѣ священика праплата Малэа. Вмить спѣздано Тересу — цѣкавѣ зачали тиснутися та вона сейчасъ незамѣтно высунулася зѣ катедры.

Дня 14 септембра була Тереса на Службѣ Божїй у приватнѣй епископськѣй каплицї. Пѣднѣсь Службы Божїї ослабла, зѣ раны серця зачала спливати кровъ, — вынесено еѣ зѣ каплицї, видѣння тревало вѣдь 7—9 рано. Въ видѣнїю середъ тяжкихъ терпѣнь Тереса повторяла: „Господи Ісусе, я охотно буду терпѣти для Тебѣ“.

Опосля надойшовъ станъ великого спокою. Въ захопленю познала Тереса, що знаходиться въ окруженю священиковъ. Коли станъ пѣднесеня проминувъ, говорила, що дуже терпить, мовби мала умерти. По якому часѣ знову мала видѣння вѣдносячеся до подѣй дерева Хрестного.

Въ Спирѣ питано еї, чи не вѣдчуває голоду або спраги, вѣдповѣдала: нѣ, не вѣдчуваю анѣ голоду анѣ спраги, моюю поживою є св. Причастє.

Розмова зѣ Тересою робить велике враждія. Тѣ, що зѣ нею розмовляли, мають глибоке переконаня, що то не звичайна особа, але особа въ особливший спосѣбъ вѣдь Господа Бога обдарована.

Тяжко описати еї виглядъ, еї спосѣбъ говореня та захованя. Се треба тольки бачити! Очи мають якийсь глибокий, небесный блескъ. Захованя еї дуже скуплене та надземське. Тереса не шукає людей, самъ еї шукають. Помагає людямъ якъ тольки вмѣє и може помочи.

Вона говорити: людей я до себе не запрошу, а якщо вони приходять, ну то очевидно мусять мати якусь важну причину до сего.

Ось тольки нового за Тересу Найманъ. А що буде дальше? То никто не знає. Св. Мати Церковь ще въ сїй справѣ не высказала свойого осуду.

Якъ множаться безбожнѣ люди, множиться и беззаконность, но праведнѣ побачать ихъ погиблъ.

По всѣй земли.

По всѣй земли Твоя слава широко несесь,
О Василіе преславный, Тя славить міръ весь.

Ты мовъ ангель въ людському толь свято переживъ,
И великимъ святителемъ зватись заслуживъ.

Освятыиши Угодниче, Епархо Христовъ,
Влий въ насъ вѣру и надѣю и Божу любовь.

Помагай намъ свято жити, якъ Господъ велить,
Якъ указує премудро Твой Божий завѣтъ.

Мы Тебе, вѣль вѣрнъ дѣти, прославляемъ вразъ,
Моли Бога все за нами, Патріярхо нашъ.

ИЗЪ ЖИТЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяць юлій.

Св. Пророкъ Езекіилъ.

Израильяне такъ дуже затвердѣлъ були въ грѣхахъ, що всѣлякъ кари, якъ Господь на нихъ зсылавъ, не могли ихъ навернути до Бога. Вони покланялися поганьськимъ Божкамъ, не слухали и убивали пророковъ. Вконци скончилося милосердіє Боже надъ ними и сповнилося на нихъ то, що имъ ясно предсказавъ пророкъ Исаія, т. е. упадокъ царства и неволя. Господь допустивъ, що въ 606 р. передъ Рѣздвомъ Христовымъ вавилоньский царь Навуходоносоръ напавъ зъ великимъ войськомъ на Юдею, здобувъ Єрусалимъ и забравъ царя Йоакима и старшину въ неволю. Невдовзѣ однакожъ вѣдпустивъ Навуходоносоръ Йоакима до Єрусалиму и вѣдавъ йому царство. Въ заслѣплею и закаменѣlostи своїй не скориставъ сей безбожный царь зъ напомненя Божого, за три роки піднѣсь бунтъ противъ царя вавилоньского. Тодѣ той выславъ знова свое войсько, яке здобуло Єрусалимъ; въ часѣ облоги Йоакимъ умеръ, а його сына Єхонію зъ 10.000 мужівъ забрали Вавилонцѣ до неволѣ. — Далеко вѣдъ своє вѣтчины, вѣдъ рѣдного города и святынї туживъ и плакавъ Израиль за Єрусалимомъ, але житя свого не поправлявъ. Тодѣ Господь и на чужинѣ покликавъ зъ помѣжъ нихъ пророковъ, що мали ихъ поучати, остерѣгати и привести до покуты. Першимъ бувъ св. Езекіилъ.

Езекіилъ, синъ священика Вузіѣ, бувъ вивезений до неволї разомъ зъ царемъ Єхонією (599 пер. Р. Хр.) и поселений въ земли Халдейськїй надъ рѣкою Ховаръ. Тутъ призвавъ його Господь въ трийцятомъ роцѣ житя, а по четырохъ лѣтахъ неволї, на проповѣданїе покаяння Юдеямъ. Знаменемъ його покликаня було чудесне видѣнїе Славы Божої: „Сыну чоловѣчий! Ось я посылаю тебе до синовъ Израилевыхъ, до того роду непокѣрливого, що вѣдступили вѣдъ мене... Чи слухати муть вони, чи не слухати, то нехай знають, що бувъ пророкъ мѣжъ ними. Тожъ сину не лякайся ихъ и не страхайся мовы ихъ, якъ вони бодяками и тернями для тебе будуть... Говори имъ слова мої, чи будуть вони слухати, чи не будуть“.

Съмъ день не мѣгъ вѣдважити сѧ Езекіилъ розпочати свого пророчаго уряду. По семи днѧхъ зновъ промовивъ Господь до него: „Сыну чоловѣчий! я поставивъ тебе сторожемъ дому Израилеваго и ты будешь дослухуватися слѣвъ изъ устъ моихъ и врозумляти ихъ вѣдъ мене. Кали я перекажу тобою безбожникови: ты згинешь, а ты не станешь врозумляти його и говорити, остерѣгаючи бѣзбожника вѣдъ беззаконноѣ дороги, щобъ йому жити, то беззаконникъ той умре въ своихъ проступкахъ, а я домагатися буду крови його зъ рука твоихъ. Калижъ ты остерѣгавъ безбожника, а вѣнь не навернувшись вѣдъ безбожности своеї и не покинувъ беззаконноѣ дороги своеї, такъ вѣнь умре въ проступку свому, а ты вратувавъ душу твою“.

Вѣдъ тօи поры Езекіиль ставъ проповѣдати народови. Вѣнь напоминавъ Израильянъ, щобы покинули свое грѣшне жите и навернулися до Бога. Вѣнь передсказувавъ страшнѣ нецаств, якѣ Господь зѣшле на Ерусалимъ и на цѣлу Юдею. Але вѣнь и потѣшавъ ихъ и обѣцявъ, що якъ покаюсь, по сѣмдесѧтъ лѣтахъ вернуть до вѣтчины и вѣдбудують святыню Ерусалимську. Разомъ зъ тымъ пророцтвомъ предсказувавъ и будучаго Спасителя, Иисуса Христа, якого представлявъ добрымъ пастыремъ, що шукає заблудившихъ своихъ овечокъ и называвъ його Давидомъ на знакъ, що народиться зъ дому Давидового.

„Повѣдкидайте вѣдъ себе всѣ грѣхи вашѣ, якими вы грѣшили“, напоминавъ Пророкъ въ имени Господа, „и сотворите собѣ нове серце и духъ новый, а тодѣ чогож бы намъ умирati, dome Израиля? Менѣ бо не люба смерть того, кто мусить умерти, говорить Господь Богъ, обернѣтесь и жийте!“ — Въ однѣмъ видѣнїю видѣвъ Пророкъ воскресеня мертвыхъ — и то видѣнїе належить до найкращихъ.

Езекіиль пророкувавъ двайцѧть сѣмъ лѣтъ. О його житю мало подробностей въ Библіѣ, ино помѣщена його книга, що складається изъ 48 глав. Знаємо тольки зъ переданя, що Израильяни розяренѣ на него за то, що напоминавъ ихъ и грозивъ карами Божими за грѣшне жите, привязали його до коней и роздерли. Умеръ смертію мученикою якъ иньшѣ пророки. Його тѣло похоронено въ салѣ Мавръ недалеко города Багдаду.

Наша Церква обходить память св. Езекіила дня 21. юля.

Господь свѣтло мое и спасене мое; когожъ менѣ боятися? Господь твердыня житя моего; передъ кимъ менѣ лякатися (Пс. 27 1).

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ЮЛІЙ

Религійнъ заведеня.

Щоби зарадити рѣжнимъ потребамъ христіянъ и взагалѣ потребамъ людського роду, такъ душевнымъ якъ и тѣлеснымъ, свята Церковь вносить прерѣжнѣ заведеня. За починомъ Церкви повстали першѣ больницѣ, першѣ сиротинци, першѣ приюты для старцівъ. Церква була першою, що зачала журитися вихованямъ молодежи и побудовала интернаты, школы и університеты.

Тѣ заведеня чи інституты є великимъ середникомъ и до розширеня Царства Христового и до утвердженя вѣрнихъ у науцѣ Ісуса Христа. На тѣ заведеня найбѣльше застѣдаються вороги Церкви. Церква, щоби заснувати тѣ інституції, мусила видати много грошей и вложити много працї. Нынѣ черезъ такѣ больницї, де обслугують хорыхъ монахинї, Церква дуже много помагає терплячої людскости, особливо худобнимъ. Такихъ больниць, що удержанує Церква своimi силами є тисячѣ по цѣлому свѣтѣ въ Європѣ, Америцї, а навѣть у Азії и Африцї.

Є и другий рôдъ нещасныхъ душъ, котрымъ треба великоѣ помочи, се сироты, що стратили маму и няня. Ихъ Церковь не опускає, а журиться про ихъ долю и старається про ихъ добро. Сиротами людс взагалѣ поштуркують, надъ ними збиткуються и ихъ кривдять. Щоби тому злу зарадити церква побудувала для нихъ по всѣхъ краинахъ приюты для тихъ бѣдныхъ душъ. Навѣть тутъ на Пôдкарпатю мы вже маємо одинъ Сиротинець, де Сестри Василіянки дбають про вихованя осиротѣлыхъ дѣвчатъ. Такий Сиротинець находитися такожъ и у Америцї въ епархіѣ преосвященнаго Такача, а въ Пряшевѣ зачинають будовати ще третій. Кромѣ того рода заведень є ще іншѣ, якъ школы церковнѣ и низшѣ и середнѣ, де виховуються и виучуються учителѣ и учительки. Семинарії духовнѣ звѣдки выходять будучѣ душпаstryрѣ. Те все здвигнула для добра людей св. Церква.

Щоби однакъ те все процвітало треба и Божого благословеня и жертвенності зъ нашого боку. Другѣ народы не такъ школы удержанууть своимъ коштомъ и своимъ жертвами. На пр. Американськѣ католики своими жертвами удержанууть понадъ 70 высшихъ школъ

а Италійцѣ лише на одинъ университетъ Пресв. Серця що року збирають до 10.000000 (десять миліоновъ) коронъ. — Такъ само и мы для нашихъ церковныхъ, религійныхъ заведень повиннѣ бути щедрѣ, бо вони працюють таки для нашего добра. Добро наше и нашихъ дѣтей вымagaє, щобы религійнѣ институції якнайкрасше процвitali.

Вказовки до пожиточного слуханя Службы Божої.

Не одинъ не иде до церкви, бо мовлявъ, волѧю не ити до церкви, бо на чимъ клякну, щобы помолитися заразъ надходять на мене ръжнѣ мышленки, що недають спокойно помолитися, а коли въ церквѣ маю грѣшити, то радше помолюся дома.

Є три причини розсъяння:

Перша причина розсъяння є що хтось иде до церкви тольки тому, щобы когось побачити та приглянутися чи не є когось убраного по мудерному.

Друга причина розсъяння є, що гадки нашѣ не є скупленї а геть, геть, кудись по свѣтѣ лѣтають. Такий чоловѣкъ тольки тѣломъ у Церкви, а духъ його блукає за марностями та приємностями.

Трета причина розсъяння є що хтось прийде до Церкви замѣсть молитися, оглядаєся на всѣ боки смѣючи, а неразъ знаходитися и такъ, що відважаться и закурити на коруши. Теперь же поспитаймо самъ себе: чи може хтось спокойно молитися наколи такъ не-прилично заховується.

На тѣ всѣ вопросы відповѣдаю коротко: Не є церковь на то, щобы дивитися въ нѣй за модами. Не можъ двомъ панамъ відразу служити и Богу молитися и своимъ змисламъ догоджувати. „Не робѣть зъ дому Отця мого дому торговицѣ“ каже св. Письмо. Коли Ісусъ Христосъ прийшовъ до Святынї Эрусалимської и побачивъ, що домъ Його Отця перемѣнили у торговицю, скрутивъ мотузъ и всѣхъ повыганявъ зъ Святынї.

Ось тутъ є коротка и дуже добра наука, щобы відкинути відъ себе добровольнѣ розсъяння та покусы.

Коли прийдемо до церкви знайдѣмъ для себе якийсь кутокъ, щобы тамъ спокойно въ дусѣ приглядатися жертвѣ, яку приносить зъ себе Ісусъ Христосъ.

Представмо собѣ, що стоимо на Голгофтѣ и приглядаемося на

Исуса Христа, яке страшне конаня Вѣнъ переносить зъ любови до нась. Цѣле тѣло одна страшна рана. Голова увѣнчана терневымъ вѣнцемъ. Зъ цѣлого тѣла струями лиеся кровь. Члены тѣла повышали зъ своихъ суставовъ. Иисусъ опущеный и нема кому Його потѣшити. Однимъ словомъ: Нихто такоѣ жертвы, ще не принѣсъ зъ себе и не принесе для своихъ приятелѣвъ якъ принѣсъ Иисусъ Христосъ. Иисусъ говорить: Мое Сердце горить такою любовю до людськихъ душъ, що Я готовбы за каждого такѣ терпѣнія переносити и то що дня.

Коли такъ дуже горить Сердце Иисусове до нась, зробѣмъ собѣ постанову, щобы уважно та спокойно принаймѣ выслушати Службу Божу. Вѣддаймося въ опѣку Пресв. Сердца Христового просѣмъ Його щобъ дало ласку для нась и всѣмъ тымъ, що бажалибы користати якъ найбѣльше зъ Службы Божої.

Якъ оживъ вмерлый, абы охреститися.

Мисіонаръ мѣжъ поганами въ Уганцѣ о. Во пише:

Каттата бувъ то не злый старый поганинъ, що вже вѣдь давна не хотѣвъ датись намовити приймити вѣру Христову. Послѣднімъ разомъ, бувши въ тѣмъ селѣ, де вонъ живъ, заставъ я его, якъ сидѣвъ на порозѣ, и звѣду:

- Но и що. Каттата, коли будешъ молився?
- Скорше або познѣйше, Себо (Отче). Сего дня я ще не рѣшеный.
- То може хочешъ взяти собѣ медаликъ Преч. Дѣви.
- Добре, возьму.

Въ кѣлька недѣлѣ заслабъ Каттата на добре. Його мала донечка Наббва вложила йому той медаликъ на шию. Але то було и тольки того всего, бо не вмѣла анѣ навчити його чого зъ вѣры Христової, анѣ охрестити. И якось коло полудня зотхнувъ глубоко и померъ. Дѣвча зачало плакати и збѣглися сусѣды а побачивши, що померъ, обвинули тѣло въ плахту тай пішли копати грбъ. Спѣшуться въ томъ краю. Але коло 4 години сполудня мерлый зачавъ рушатися. Люде, що тамъ були, зачали втѣкати, але кѣлькохъ вѣдажнійшихъ розвинули вмерлого.

Каттата отвирає очи, дивиться на около себе и каже:

- Борзо, борзо тольки закличте катехисту Петра. Катехистъ прийшовъ заразъ.
- Щожъ то Каттата ты не вмеръ? Якъ то сталоса, що...
- Хрести впередъ, а потому буде балакати, вѣдповѣвъ Каттата.

Катехистъ охрестивъ його а вѣнъ звернувшия до людей, що були сказазъ:

— Теперь, коли я вже въ порядку, слухайте мене, приятель... я бувъ вмерлый, зовсѣмъ вмерлый... Перейшовши долину, де страшнѣ були стогни, зобачивъ я горбокъ, на котрому бувъ гарний панъ а около него богато людий, що здавалося були дуже а дуже щасливі. Великий той панъ давъ знакъ менѣ, щобы не приступати до него. „Невѣрнѣ, сказавъ вѣнъ поважно, не мають тутъ мѣсця... Иди за тымъ проводникомъ а вѣнъ поведе тебе тамъ, вѣдки ты прийшовъ...“ Мы перейшли зновъ черезъ туту сумну долину и я нагло знайшовся тутъ.

Та довго не живъ вже. На другий день рано померъ Марко Каттата вже на правду.

Мѣсяць познѣйше далась охрестити и його жонка Мутавана и тобъ самоѣ ночи померла. Мала Набба, ихъ донечка, вступила до Сестеръ.

НОВОСТИ

Іхъ Ексцел. Александеръ Стойка, епископъ мукачевский, дня 3 юнія 1932 р. рано прийшовъ до Праги, де на жел. стації очидали його священикъ гр. кат. изъ Праги. Отслуживъ нововыименований епис. Службу Божу въ греко-кат. церкви св. Климента. Єще въ той день по обѣдѣ давъ Владыка присягу у Его Ексц. Апос. Нунція. На жelanіє Владыки при присязѣ за свѣдка бувъ изъ гр. кат. священиківъ о. Гопко. Апостольский Нунцій сердечно привітавъ нового Владыку а посля присяги новый Владыка зъ священикомъ о. Гопкомъ були гос-

тями на вечери въ нунціятурѣ. Другий день Владыка дававъ присягу у министерського предсѣдателя, въ присутності засупника предсѣдателя ministra Бехіне а ministra Дерера. Нового Епископа повсюду зъ великою симпатією витали.

Померъ остурнянський Матузалемъ. Дня 25. V. 1932. померъ въ Остурнѣ Михайлъ Мудракъ, который родився дня 1. V. 1820. Въ Кошутовѣй вѣнѣ муніцію возивъ. Єще до кінця 1931. року въ господарствѣ працювавъ. Лѣкаря, лѣки николи не уживавъ. Жалобу тримають 11 дѣтей його, найстарша Марія

84 р., наймолодший 60 рѣчный. Похоронъ його вѣдбувся дня 27-го V. въ притомности цѣлоѣ Остурни. В. Е. П.!

Нове примѣщенія Папськоѣ Руськоѣ Колегіѣ въ Римѣ. Дня 7. мая с. р. перенеслася Папська Руська Колегія въ Римѣ до нового величавого дому на Monte Gianicolo, угольный камънь якого посвячено ще въ ~~осени~~ 1929 року. Дня 12. мая вѣдбулася інавгурація и благословенія нового будинку, чого довершивъ секретаръ конгрегації для Сходної Церкви, кардиналъ Сѣнчero. Въ торжествѣ взяли участъ Преосв. Нярадѣ зъ Криживцівъ, Msgr. Чѣконіянѣ, Ректоръ Пропаганды, Архимандритъ Діонізій Ткачукъ ЧСВВ., секретарь о. Заячківський, урядники конгрегації Сходної Церкви и іншѣ. Кард. Сѣнчero привитавъ въ особѣ Преосв. Нярадія увесь нашъ Епископатъ та поручивъ выслати въ своїмъ имени телеграму Высокопреосв. Митрополитови, запрошуючи його та всѣхъ нашихъ Епископовъ на торжественне посвяченія нової Папської Семинарії св. Йосафата.

Зѣздъ Підкарпатської Марійської Молодї на Чернечой Горѣ. Дня 29. мая вѣдбулася на Чернечой Горѣ коло Мукачева 2-ий загальний зѣздъ Марійської Молодї Підкарпаття. Були

тамъ широко представлень Марійськѣ Конгрегації Хлопцівъ и Дѣвчатъ зъ Мукачева, Ужгороду, Михаловцівъ, Берегова и Хуста. На торжество прибувъ самъ новоназначений Мукачев. Владыка Ексцел. Александръ Стойка. По великой Службѣ Божій яку вѣдправивъ самъ Владика и під часъ якої гарно спѣвали Ужгородської Учит-Семинарії Дѣвчата, Ексцеленція виголосивъ горячу промову якою привитавъ зѣбрану молодь. По короткй перервѣ вѣдкрыто засѣдання, якимъ проводивъ самъ Владика. Перший привитавъ Владику Всеch. o. Кабацій пресесь Марійскої Конгрегації въ Мукачевѣ. Вѣдтакъ слѣдували привѣты вѣдъ поодинокихъ конгрегацій, вѣдъ пласту, вѣдъ молодї студіюючої въ Прѣзѣ. — Реферати виголосили. Всеch. o. В. Ларь, звѣть про діяльність поодинокихъ конгрегацій за минувший рокъ; п. Росоха фільозофії, представникъ студенства эъ Праги, про соціальну діяльність въ Мар. Конгрегаціяхъ; Всеch. o. Msgr. Александръ Хира про католицьку акцію середъ молодї; Всеch. o. Проф. Дмитро Поповичъ про потребу католицького часопису для студентовъ. На к ôнци Ихъ Ексцел. въ свой горячой концевой промовѣ похваливъ молодїжъ за такъ гарну дотеперѣшну дѣяльність.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручае слѣдуючѣ книжки своего изданія:

„Молитвеник христіянскоѣ родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, парастасъ, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ и празниковъ цѣлого роу. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого русскаго народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе ссѣ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневні; Молитви утренні, Молитви вечерні, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣвы Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣвы Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ празниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV. format 7×11 storon 384 :

Soderžanie: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju, do Najsvo. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož. Liturglja; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tropari i kondaki prazdnikov ciložno roku: pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно русскими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневні, утренні, вечерні, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣвы Марии и до св. Йосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣсть сего молитвенника есть слѣдующій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdí időszakban, az állandó ünneperekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jókérés szándékára, háaladás szándékára, a halottak lelkei nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legméltságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 4 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОЛНЫЙ ТРЕБНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Находится въ немъ въсѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ: чорный и червонный. Фэр дуже догочный. Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ.

Оправленый въ полотно 130, въ кожу 150 Кч., почтове 5 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ КРЕЩЕНІЯ И МИРОПОМІАЗАНІЯ. Цѣна 5 Кч.

зъ почтою 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ ЕСУРУЖЕСТВА. Стоить 5 Кч. зъ почтовою засыл. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ ЕЛЕСПОМІАЗАНІЯ. Стоить 5, зъ почт. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ПРИСТИГИ И ПОГРЕБЕНІЯ МИРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ
Цѣна 10 Кч. зъ почтовою засыл. 10·80 Кч.

Стоить 60 Кч., зъ почтою 64 Кч.

СЛУЖБА ЦАРЯ ХРІСТА съ цѣльмъ Канономъ, стоитъ 2·50 Кч.,
съ почтою 3·10 Кч.

СЛУЖБА НАЙСЕ. СЕРДЦЯ ІСУСА. малый форматъ 3 Кч.,
съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj formatъ 3 Kč,
s počtoju 3·60 Kč.

„ЧІДОСЛОВЪ“ (Ерейскій молитвословъ) переплетеный въ по-
лотно 50 Кч, перепл. въ кожу съ золоченымъ обрѣзомъ 80.
Кч, зъ почтою (поруч.) 85 Кч.

АПОСТОЛЫ И ЕВАНГЕЛА на недѣли и праздники святои гр.
каѳолицкои Церкви. Малый форматъ; книжка переплетена въ
полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч.

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСВЯТОЙ ЕВХАРІСТІЇ (супликація) зъ
нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ФАЛТИРЪ (безъ величаній). Стор. 296. Книжка оправлена въ
полотно стоитъ 22 Кч, зъ почтою 23 Кч.

ЯКЛЮЧНИКЪ Стоить 27 Кч, зъ почтою 28·30 Кч.

НОВЫЙ ЗАБѢТЬ обоймаючий 4 Евангелія, дѣянія Апостолскѣ, посланія
и откровеніе св. Іоанна, въ языцѣ церковнославянскомъ зъ
переводомъ на народну мову о. Дра Александра Єачинскаго

Книга переплетена въ повполотно стоитъ 60 Кч. зъ почт. 65 Кч.

НОВЫЙ ЗАБѢТЬ 4 Евангелія въ языцѣ церковно-славянскомъ
стоитъ 20 Кч. зъ почтою 21·30 Кч.

ЧЕСТИЙ НИРІ ЧІСТЬ КЪ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтою 1·40 ч.